

Türkiye’de siyasi tıkanıklığın en çarpıcı boyutu, yinelemek gerekir ise, toplumu baştan aşağı saran yolsuzluklar, rüşvet ve hırsızlıklardır. Devlet ve siyasetçiler ve bürokratlar tarafından adeta paylaşılmak için erişilmeye uğraşılan bir ganimet olarak görülmektedir. Devlet bankasından sorumlu bakanın devlet bankalarıyla olan kişisel kredi işleri dolayısıyla anlaşmalar yapması, ormanlardan sorumlu bakanın ormanları inşaatı dolayısıyla yok etmesi, su müdürlerinin milyarlarla ölçülebilen harcamaları, bürokratların İsviçre hesapları, teşviklerin paylaşımı, merkezi ve yerel düzeyde kamu ihalelerinden alınan komisyonlar, değersiz arazilere siyasilerce değer kazandırılması, devlet dairelerinde rüşvetsiz iş yapılamaması, siyasilerin ve çocuklarının kaynakları hiçbir zaman açıklanmayan servetleri, medyanın siyasi iktidarlarca satın alınması, yargının bütün bu olanlar karşısında hareketsiz kalması siyasi tıkanıklığın toplumsal kokuşmuşluğa varan boyutunu ortaya koymaktadır. Sürekli tırmanan terör, enflasyon ve toplumsal sorunlar karşısında çözümsüzlük ise siyasi tıkanıklığın olağan sonuçlarıdır

Toplumu yönlendirmesi gereken siyasi irade artık yeni projeler sunmak ve toplumu geliştirmek bir yana, var olan projelerin yaşama geçirilmesini engellemektedir. Ülke adeta toplumsal bir felç içindedir. En temel ve yaşamsal sorunlar karşısında gösterilen kayıtsızlık ve ciddiyetsizlik toplumu çok ciddi olarak tehdit etmektedir. İlkesizlik, kuralsızlık, programsızlık, hırsızlık, medyada boy gösterme hastalığı, toplumda yönetici konumunda olan kişilerin özellikleri haline gelmeye başlamıştır.

Siyasi tıkanıklık günümüzde sadece Türkiye’ye özgü bir olgu değildir. İtalya, Japonya gibi gelişmiş ülkelerde de öncelikli durumunu ve güncelliğini korumaktadır. İtalya da ortaya çıkarılan rüşvet ve siyasi skandalları gölgede bırakacak bir biçimde bütün siyasi çürümüşlüğün boyutu, Japonya’daki siyasi skandalları gölgede bırakacak bir biçimde bütün siyasi partileri ve iş çevrelerini kapsayan bir yaygınlık kazanmıştır. İtalya da tamamen karşıt ideolojilerde olan Komünist ve Hristiyan Demokratlar partiler bile 45 yıl boyunca yolsuzluk konusunda işbirliği yapmışlardır. İtalya da bütün güçleri oranında kamu ihalelerinden aldıkları komisyonları paylaşmışlardır. İtalya’nın en büyük iş adamlarını ve holdinglerini, başbakanlarını, parti başkanlarını, yerel politikacılarını ve bürokratlarını kapsayan bu çok geniş yolsuzluk uzlaşmasının bu kadar uzun süredir istikrarlı bir biçimde sürmesi gerçekten şaşırtıcı bir durumdur.

Türkiye’deki siyasi tıkanıklığın İtalya ve Japonya’dan farkı, ekonomik gelişmenin daha yavaş olması ve gelişmenin nimetlerinin eşit olmayan bir biçimde dağıtımındır. Bu durum kendini üreten son yirmi yıldır sürekli toplumsal huzursuzluk ve terör içinde yaşamasıyla göstermiştir. Toplumun beklentilerinin karşılanmaması toplumsal huzursuzluk yaratırken, bazı kesimler için teröre kaynaklık eder hale gelmiştir. Terörün ülke gündeminde ön plana çıkması insanların günlük endişelerinin can güvenlikleri üzerinde yoğunlaşmasına yol açmış, siyasi tıkanıklığın

ciddiyetini gizlemiştir. Bu gizlemede askeri müdahalelerin de belirleyici bir rolü olmuştur. Her askeri darbe Türkiye de siyasal gelişmeyi on yıl engellemiş ve her seferinde demokratik katılımı biraz daha kısıtlayarak siyasal tıkanıklığın yapısal unsurlarını daha da pekiştirmiştir. Yargının yetersizliği ise sistemin kokuşmuşluğunun her gün biraz daha artmasına yardımcı olmuş, siyasetçilerin ve bürokratların devleti ganimet gibi paylaşımları karşısında sessiz kalmıştır. Toplumsal ahlak ve değerlerin de yozlaşmasına yol açan siyasal tıkanıklık artık gizlenemeyecek bir boyuta ulaşmıştır. Türkiye de iç politikadan dış politikaya kadar en temel konularda siyasal kararlar alamamakta ve çözüm üretememektedir. Alınan kararlar bütünlükten yoksun, düşünmeden alınmış, göstermelik niteliktedir. Örneğin yurtdışına öğrenci gönderme, PTT'nin T'sinin satılması, 540 bin öğrencinin Açık öğretime yerleştirilmesi, gecekondu yapımına izin verilmesi, faizlerin emirle düşürülmesi ve yeşil kart uygulaması gibi. Çoğu zaman medya desteği ile topluma satılmak istenen bu kararların göstermelik niteliği kısa sürede ortaya çıkmakta, ancak içinde bulunduğumuz çıkmaz her gün biraz daha derinleşmektedir. İçinde bulunduğumuz çıkmazın siyasal kaynaklarını belirleyip bir an önce çözüm için harekete geçmeliyiz. Aksi takdirde toplumsal karamsarlık ve huzursuzluğun artmasına engel olmak güçleşecek, bu dinamiğin ortaya çıkaracağı siyasal sonuçlar kabul edilemeyecek nitelikte olacaktır. Kalın sağlıcakla.